

- логії у сфері безпеки та оборони. – 2015. – № 3. – С. 129–132. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sitsbo_2015_3_24.
2. Малиновський В. Сучасний стан та перспективи розвитку криптографічних засобів захисту систем електронного документообігу [Електронний ресурс] / В. Малиновський // Студії з архівної справи та документознавства. – 2012. – Т. 20. – С. 210–214. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sasd_2012_20_33.
 3. Шерман М. І. Навчальна дисципліна «Електронний документообіг та захист інформації» як складова системи формування комп'ютерно-інформаційної компетентності магістрів державної служби [Електронний ресурс] / М. І. Шерман // Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування. – 2013. – № 1. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ttpdu_2013_1_20.

ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРЕНДНИХ ВІДНОСИН В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Мищенко Д. В. Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», спеціальність «Документознавство та інформаційна діяльність», магістр.

Макарова М. В. Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», д. е. н., завідувач кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах, професор – науковий керівник.

Згідно статті 93 Земельного Кодексу України [2] право оренди земельної ділянки визначено наступними категоріями.

Право оренди земельної ділянки – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та іншої діяльності.

Земельні ділянки можуть передаватися в оренду громадянам та юридичним особам України, іноземним громадянам і особам без громадянства, іноземним юридичним особам, міжнародним об'єднанням та організаціям, а також іноземним державам.

Оренда земельної ділянки може бути короткостроковою – не більше 5 років та довгостроковою – не більше 50 років.

Орендована земельна ділянка або її частина може за згодою орендодавця передаватися орендарем у володіння та користування іншій особі (суборенда).

Згідно Закону України «Про оренду землі» [3] – оренда землі – це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності.

Об'єктами оренди є земельні ділянки, що перебувають у власності громадян, юридичних осіб, комунальній або державній власності.

Орендарями земельних ділянок є юридичні або фізичні особи, яким на підставі договору оренди належить право володіння і користування земельною ділянкою.

Аграрне право України – одна з найважливіших галузей національного права. Аграрні правовідносини як предмет суспільного права являють собою взаємопов'язані інтегровані відносини майнового, земельного, членського, учасницького, корпоративного, управлінського й трудового характеру в усій багатогранності їх прояву в процесі здійснення завдань діяльності суб'єктів аграрного підприємництва.

Земельні правовідносини в Україні регулюються Земельним Кодексом України [2], згідно якому земельні відносини – це суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження землею.

Земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність або користування громадян чи юридичних осіб, можуть перебувати у запасі.

Господарські товариства можуть виникати внаслідок їх заснування або реорганізації вже існуючих юридичних осіб іншої організаційно-правової форми в господарські товариства. Відкриті акціонерні товариства створюються в Україні головним чином внаслідок процесів приватизації або корпоратизації, тобто виникають шляхом перетворення державних підприємств на акціонерні товариства. Інші види господарських товариств створюються переважно шляхом їх заснування.

Державна реєстрація господарського товариства, як юридичної особи проводиться відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб – підприємців». Дані державної реєстрації включаються в єдиний державний реєстр, відкритий для загального ознайомлення.

Порушення встановленого законом порядку створення особи або невідповідність її устанавчих документів закону є підставою для відмови в державній реєстрації юридичної особи. Відмова в державній реєстрації з інших мотивів (недоцільність тощо) не допускається.

Термін «документ дозвільного характеру» вживається у значенні, наведеному у Законі України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» [5].

Документи дозвільного характеру, необхідність видачі яких встановлюється міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що не внесені до затвердженого цим Законом Переліку, видаються відповідно до міжнародних договорів.

Ліцензування, патентування певних видів господарської діяльності є засобами державного регулювання у сфері господарювання, спрямованими на забезпечення єдиної державної політики у цій сфері та захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів.

Правові засади ліцензування, патентування певних видів господарської діяльності визначаються виходячи з конституційного права кожного на здійснення підприємницької діяльності, не забороненої законом, а також принципів господарювання.

Технічна документація із землеустрою, яка встановлює межі земельної ділянки на місцевості і оформлення документів на земельну ділянку, що підтверджують право власності на земельну ділянку, коли межі ділянки встановлені згідно з раніше підготовленими документами на землю.

Необхідна для відображення в бухгалтерському обліку інформація, що утримується в прийнятих до обліку первинних документах, накопичується і систематизується в облікових реєстрах, що рекомендуються Міністерством фінансів України.

Нормативно-правові акти, які регулюють питання організації роботи з документами в Україні мають локальні сфери застосування і врегульовують окремі питання роботи з документами, стосуються окремих груп документів, а також певних установ, організацій, підприємств. Тому державна політика має бути скерована на формування процесу організації управління документацією, який відбувся б за єдиними для всіх без винятку правилами і задовольняв би потреби фахівців у повній, оперативній та достовірній документованій інформації для прийняття кваліфікованих управлінських рішень.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України ВВР України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Земельний кодекс України ВВР України. – 2002. – № 3–4. – Ст. 27.
3. Закон України «Про оренду землі» ВВР. – 1998. – № 46–47. – Ст. 280.
4. Закон України «Про підприємництво» // ВВР України. – 1991. – № 14. – Ст. 168.
5. Закон «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» ВВР. – 2005. – № 48. – Ст. 483.
6. Закон України «Про оренду державного та комунального майна» ВВР. – 1992. – № 30. – Ст. 2.
7. Янчук В. З. Аграрне право України : навч. посіб. / В. З. Янчук. – К. : Юрінком Інтер, 2000. – 681 с.